

SOALAN KONSTRUKSI-WH DALAM INTERAKSI ANTARA PENJAGA DENGAN KANAK-KANAK

Yong Ennie

Kajian perintis ini bertujuan untuk menghuraikan soalan konstruksi-wh yang dihasilkan dalam interaksi 12 pasangan penjaga dengan kanak-kanak yang berumur dari 4 hingga 6 tahun. Kajian ini juga bertujuan untuk menghuraikan respon kanak-kanak kepada soalan konstruksi-wh yang diujarkan oleh penjaga. Sampel bahasa selama 10 minit dipilih daripada rakaman permainan bebas di bilik terapi selama 30 minit dengan menggunakan perakam video dan audio. Data kajian kemudiannya ditranskripsikan kepada bentuk ortografik bahasa Melayu. Hasil kajian menunjukkan penjaga menggunakan lebih banyak soalan dengan kanak-kanak perempuan berbanding kanak-kanak lelaki. Min penggunaan soalan konstruksi-wh daripada semua soalan penjaga ialah 38.13% manakala untuk kanak-kanak pula ialah 45.32%. Penjaga menggunakan lebih ayat tanya ya/tidak dan ayat tanya menaik intonasi. Umur dan jantina kanak-kanak tidak mempengaruhi frekuensi penggunaan soalan konstruksi-wh. Penjaga menggunakan 11 jenis soalan konstruksi-wh manakala kanak-kanak menggunakan 6 jenis soalan konstruksi-wh. Penjaga dan kanak-kanak paling banyak menggunakan 4 jenis soalan konstruksi-wh yang sama, iaitu ‘apa’, ‘mana’, ‘kenapa’ dan ‘macam mana’; dalam urutan menurun. Soalan bentuk ‘apa’ merangkumi 63.63% daripada jumlah soalan konstruksi-wh penjaga dan 42.59% daripada soalan konstruksi-wh kanak-kanak. Penjaga menggunakan soalan bentuk ‘apa’ untuk: 1) mendapatkan nama objek, watak cerita atau perbuatan yang berada di suasana interaksi; 2) mendapatkan deskripsi tentang objek atau gambar; dan 3) mendapatkan jawapan berdasarkan pengetahuan dan pengalaman kanak-kanak. Jenis penggunaan soalan konstruksi-wh oleh pengguna dan kanak-kanak dipengaruhi oleh umur kanak-kanak. Kanak-kanak paling banyak memberi respon verbal (36.15%) diikuti dengan respon fizikal (13.25%) serta kombinasi respon verbal dan fizikal (8.43%) kepada soalan konstruksi-wh penjaga. Sebanyak 36.15% respon untuk soalan konstruksi-wh penjaga tidak dapat direkodkan kerana dua sebab: 1) kanak-kanak tidak memberi respon kepada soalan yang diujarkan oleh penjaga; dan 2) penjaga tidak menunggu respon daripada kanak-kanak setelah mengujarkan soalan. Faktor-faktor yang mempengaruhi penggunaan soalan konstruksi-wh dalam interaksi antara penjaga dengan kanak-kanak turut dibincangkan.

WH-QUESTIONS IN CAREGIVER-CHILD INTERACTIONS

This preliminary study aims to describe the usage of Wh-questions in the interaction between 12 dyads of caregivers and children aged between 4 to 6 years old. This study also aims to describe children's response to caregivers' usage of Wh-questions. A 10-minute language sample is selected from a 30-minute recording of free play for each dyad in therapy room, using video and audio equipment. Data collected was then transcribed into orthographic Malay. Results showed that caregivers directed more questions to girls than to boys. Caregivers' and children's mean percentages for usage of Wh-questions of all questions were 38.13% and 45.32% each. Caregiver used more of yes/no questions and questions with raised intonation. Children's age and gender did not affect the

frequency of usage of Wh-questions. Caregivers and children used 11 and 6 types of Wh-questions respectively. Both caregivers and children used the same 4 types of Wh-questions most, which consist of ‘apa’, ‘mana’, ‘kenapa’ and ‘macam mana’; in the descending order. ‘Apa’ questions occupied 63.63% of all caregivers’ Wh-questions and 42.59% of all children’s Wh-questions. Caregivers used ‘apa’ questions to: 1) obtain names of objects, story characters or actions at the scene of interaction; 2) obtain description of objects or pictures; and 3) obtain answers based on children’s knowledge and experience. Types of Wh-questions used by both caregivers and children were affected by children’s age. Children responded most in verbal form (36.15%), followed by physical form (13.25%) and combinations of verbal and physical forms (8.43%), to caregivers’ Wh-questions. A total 36.15% response was not able to be recorded for two reasons: 1) children did not respond to caregivers’ questions; and 2) caregivers did not wait for children to respond after asking questions. Factors affecting usage of Wh-questions in caregiver-child interactions were also discussed.

Yong, E. 2006. Wh-Questions in Caregiver-Child Interactions. Bachelor of Speech Science Thesis. National University of Malaysia.